

INFORME DEL SÍNDIC DE GREUGES

Curs 2007-2008

UNIVERSITAT

ROVIRA I VIRGILI

INFORME DEL SÍNDIC DE GREUGES

Curs 2007-2008

INFORME DEL SÍNDIC DE GREUGES

Curs 2007-2008

UNIVERSITAT

ROVIRA I VIRGILI

Tarragona, 2008

Col·lecció Universitat Rovira i Virgili, 20

Producció del llibre

Gràficament

Producció del CD

Kronos, SL

Impressió

Gràfiques Darc, SL

ISBN: 978-84-8424-131-7

D.L.: T-1.954-2008

Índex

Preàmbul	7
Expedients	11
Actuacions d'ofici	29
Actuacions	39
Conclusions	69
Annexos	75

PREÀMBUL

A la tardor del meu mandat torno a comparèixer davant del Claustre per retre comptes sobre la conflictivitat que hi ha hagut a la URV durant el curs 2007-2008. I una vegada més he d'utilitzar termes similars als que vaig fer servir en memòries anteriors: baixa conflictivitat, problemes d'escassa entitat i bonança institucional. Tant és així que s'ha consolidat una doble constant durant l'últim quinquenni: per una banda, el nombre de queixes per curs se situa al voltant de la cinquantena; i, per l'altra, la majoria té el seu origen en problemes lleus. I aquesta realitat empírica és atribuïble, fonamentalment, a l'estabilitat de la nostra Universitat.

Una estabilitat que permet a la URV impartir una docència de qualitat i, a la vegada, consolidar-se com a motor econòmic del territori i com a factor de progrés i de benestar per a les nostres comarques. I això té el seu mèrit, en uns moments en què, per a la classe governant del nostre país, la Universitat no sembla que sigui una prioritat. Sigui perquè no dóna vots o perquè no proporciona resultats a curt termini, certament la Universitat no rep l'atenció que es mereix. Només així s'explica que a Catalunya no tingui una Conselleria pròpia o que, a altres llocs, amb l'excusa de la crisi, es produeixin unes retallades econòmiques substancials. I aquesta situació ens ha de preocupar a tots, ja que, com algú va dir, mirem quina Universitat tenim avui i sabrem quina societat tindrem demà.

Durant el curs que acaba de finalitzar s'ha consolidat una nova modalitat d'intervenció del síndic que convé recordar:

la d'intercedir en favor d'un membre de la comunitat universitària per tal de solucionar algun problema que ha quedat encallat o que té una difícil solució. Consisteix, bàsicament, a fer gestions per ajudar a resoldre'l, aproximant posicions i suggerint solucions, dins del marc de la legalitat, òbviament, i respectant sempre la independència de les parts i l'autonomia de la seva voluntat.

En algunes ocasions, i perquè així ho demana expressament l'interessat, la queixa no s'arriba a formalitzar per por a represàlies. I aquesta actitud cautelosa no és exclusiva dels estudiants. L'adopten també membres dels altres estaments universitaris. Quan es produeix aquesta situació, l'actuació del síndic es dirigeix, bàsicament, a orientar l'usuari, a assegurar-li que, davant d'una improbable represàlia, tindria el suport de la comunitat universitària i, fins i tot, el de la Justícia, ja que aquest comportament podria ser delictiu i, en qualsevol cas, a comprendre, respectar i donar suport a la decisió que prengui.

Al marge de la gestió dels conflictes, he participat en la trobada anual de síndics de l'Espai Joan Lluís Vives, que es va celebrar a Barcelona, i al X Encuentro Estatal de Defensores Universitarios, que es va celebrar a Madrid. Cal destacar que en aquest Encuentro es va crear la Conferència Estatal de Defensores Universitaris (CEDU), organisme que agrupa els defensors de les universitats espanyoles i que vol ser una plataforma d'intercanvi d'idees i d'experiències i des de la qual es tracta de consolidar la figura del defensor a tot l'Estat. El síndic de la URV forma part de la Comissió Executiva composta per onze membres que, durant el curs, s'ha reunit successivament a Lleó, Alcalá de Henares, Saragossa i Vigo.

La relació entre el síndic i el gabinet jurídic de les universitats no sempre és fàcil, si més no en moltes universitats

espanyoles. La causa d'aquesta dificultat sol ser la diferent perspectiva d'ambdues institucions i la col·lisió de criteris que aquesta diferència pot generar. A la URV, no obstant això, aquesta relació no pot ser més satisfactòria. I l'harmonia, sens dubte, és possible per la qualitat humana de Guillem Tàpies i Mireia Herranz, que sempre m'han ajudat. I amb ells dos obro l'apartat d'agraïments, en el qual també vull esmentar Montse Garcia, per la col·laboració en els —almenys per a mi— intricats camins de Gestió Acadèmica, i Arantxa Tévar, el meu suport lingüístic. Gràcies a tots i a totes.

Vull recordar, per últim, que aquesta memòria s'estructura en tres apartats. En el primer es fa un resum de les quaranta-set actuacions en les quals ha intervingut el síndic durant el curs 2007-2008, preservant, però, l'anonimat dels interessats. En el segon es fan un seguit de reflexions en veu alta i s'exposen les conclusions a les quals he arribat. I en l'última apareixen cinc annexos amb les dades estadístiques de la conflictivitat a la URV durant els últims cinc anys.

FRANCISCO ZAPATER ESTEBAN
Síndic de Greuges de la Universitat Rovira i Virgili

Tarragona, 10 d'octubre de 2008

EXPEDIENTS

EXPEDIENT 1-08

Sis estudiants de quart curs de la Facultat de Medicina i Ciències de la Salut s'adrecen al síndic per demanar-li ajuda per tal d'evitar el trasllat des de la Unitat Docent de l'Hospital Sant Joan de Reus a la de l'Hospital Joan XXIII de Tarragona, ja que això els suposa, diuen, molts problemes acadèmics, econòmics i de mobilitat.

Parlo personalment amb els estudiants i amb la degana de la Facultat, la qual em fa un ampli i fonamentat informe, que en síntesi diu: la Facultat distribueix els estudiants entre les dues unitats docents segons el criteri establert per l'acord del Consell de Departament de 28 de setembre de 1997, és a dir, les dues unitats distribuïran les mateixes places en funció dels currículums de notes. Aquest criteri, afegeix, respon als objectius següents: assegurar que la proporció de docents i estudiants sigui igual a tots dos centres per aconseguir la millor ràtio professors/alumnes; equilibrar l'adscripció del professorat, ja que l'estabilitat del professorat beneficia la docència, i evitar els inconvenients que una distribució desigual i oscil·lant d'any en any podria provocar en l'organització de la docència. Finalment, remarca que la segona convocatòria d'exàmens es fa al setembre i que el curs s'inicia sense tenir les actes tancades i, per tant, sense cap possibilitat de treure una llista definitiva abans de començar el curs.

CONSIDERACIONS

1. La norma aplicable al cas examinat és l'acord 5è del Consell de Departament de Medicina i Cirurgia de 18

de setembre de 1999, que textualment estableix: “Distribuir els alumnes de 4t curs de Medicina entre les dues unitats docents per raó del currículum de notes de les assignatures troncal i obligatòries de la llicenciatura”. Segons l’acta que es va aixecar, aquesta distribució es farà atribuint “les mateixes places a cada hospital”. De l’examen de la documentació aportada es desprèn que aquest curs s’hi han matriculat setanta-vuit alumnes, quaranta-cinc dels quals han optat per la unitat de Reus i els altres trenta-tres per la de Tarragona. Precisament per equilibrar totes dues unitats s’ha fet el trasllat dels sis signants de la queixa.

2. Plantejada així la qüestió, es tracta de determinar si la norma pot permetre o no un marge de maniobra per tal d’atribuir més alumnes a una unitat que a l’altra i, en el primer supòsit, quina extensió hauria de tenir aquest marge. Una interpretació rígida impediria una distribució desigual (“les mateixes places a cada hospital”), i no es podria acollir la pretensió dels alumnes. Però no sembla que fos aquesta la intenció del Consell de Departament, ni que amb l’expressió “les mateixes” busqués una divisió matemàtica dels alumnes, sinó una distribució equitativa entre totes dues unitats. I aquesta última és la interpretació que cal adoptar, no tan sols per les raons esmentades, sinó per la tendència moderna a considerar l’estudiant més usuari/client que administrat, perquè és la més raonable i dúctil, i perquè ha estat la pauta seguida en ocasions anteriors.

Ara bé, aquest marge de maniobra no ha de pertorbar la docència ni el servei. Es dóna la circumstància, segons informa la degana, que l’acceptació íntegra de la petició dels alumnes implicaria un efecte negatiu: la desvinculació de la Universitat de quatre professors, com a mínim, o el seu trasllat a Reus; és a dir, es crearia

un problema més greu que el que es vol solucionar. No obstant això, aquest efecte no es produiria si el nombre de grups d'una i d'altra unitat fos el mateix, raó per la qual convé recomanar aquesta solució que harmonitza, en la mesura que és possible, els drets i interessos d'uns i d'altres.

3. Per últim, cal demanar un esforç a qui pertoqui per tal que els alumnes coneguin al més aviat possible, i com a molt tard el 5 d'octubre, a quina unitat han estat adscrits, a fi i efecte de facilitar-los la presa de decisions.

Per tot això faig al Consell de Departament de Medicina i Cirurgia la següent

RECOMANACIÓ

- a) Complementar l'acord 5 aprovat el 8 de setembre de 1997 en el següent sentit:
 - Permetre un marge de maniobra en distribuir els alumnes entre les unitats de Reus i Tarragona, sempre que l'una i l'altra tinguin el mateix nombre de grups.
 - Els alumnes hauran de conèixer a quina unitat han estat adscrits al més aviat possible i com a molt tard el 5 d'octubre.
- b) Aplicar aquesta recomanació, si s'escau, i fins al nombre d'alumnes que sigui possible, als estudiants signants de la queixa.

Tarragona, 14 de desembre de 2007

EXPEDIENT 2-08

Un estudiant de màster de la URV exposa al síndic que va demanar i se li va concedir un ajut per al segon curs del màster d'Antropologia Urbana. Pocs dies després, sense cap avís ni notificació, se li va carregar al seu compte corrent l'import de l'ajut en qüestió. Quan va demanar verbalment explicacions li van respondre, també verbalment, que l'ajut es donava només als estudiants de primer curs perquè l'esperit de la convocatòria era la captació de nous estudiants de màster. Però com que aquest requisit no estava explicitat a la convocatòria i ell reunia els requisits prefixats a les bases, demana que s'estudiï el seu cas i se li doni l'ajut, si s'escau.

Demano un informe a la presidenta de la Comissió de Selecció dels ajuts als màsters de la URV i parlo personalment amb ella i amb la secretària tècnica. La posició de la Comissió, en síntesi, és la següent: a) Efectivament, l'esperit de la convocatòria era captar nous estudiants de màster. b) Com que a la convocatòria no quedava clara la prioritat d'estudiants de primer any sobre la resta, es va introduir aquest criteri *a posteriori*, per aconseguir una selecció fidel a la filosofia de la convocatòria. c) Diversos estudiants, amb casuístiques diferents, van interposar un recurs i tots van ser acceptats per no perjudicar ningú per defectes de forma o gestió dels ajuts. d) El signant de la queixa no hi va recórrer, raó per la qual no se'l va poder tenir en compte en el moment en què la Comissió es va reunir per redreçar situacions similars amb altres estudiants.

CONSIDERACIONS

1. La primera qüestió que s'ha de resoldre és si, un cop fixades les bases d'una convocatòria i establerts els requisits, l'Administració pot introduir *a posteriori* un nou requisit. La resposta necessàriament ha de ser negativa. D'una banda, per la teoria dels actes propis, en virtut de la qual l'Administració queda vinculada per les seves decisions i no les pot variar excepte en els casos i en la forma legalment establerts. D'una altra, per raons de coherència: és convenient que l'Administració mantingui la seva postura inicial, sense perjudici que, si apareix un nou criteri susceptible de millorar el projecte, introduir-lo en convocatòries posteriors. Finalment, per seguretat jurídica: els potencials beneficiaris —tant els que es van presentar a la convocatòria com els que no ho van fer— van prendre la decisió en funció d'uns requisits preestablerts i, si es canvien, es pot deixar fora de joc unes persones, sense possibilitat d'admetre, per raons d'extemporaneïtat, les que podrien haver optat a l'ajut si les *noves regles* haguessin regit des del principi.
2. La denegació de l'ajut al signant de la queixa, com a acte administratiu que és, hauria d'haver-se notificat a l'alumne, amb indicació dels recursos que podia interposar, davant de quina autoritat i el termini per fer-ho. Si aquests tràmits s'haguessin seguit, l'alumne hauria pogut recórrer-ho i situar-se en la mateixa posició que els que van obtenir l'ajut mitjançant recurs, ja que sembla clara la seva disconformitat amb la decisió denegatòria. Però la manca de notificació i d'informació li van vetar aquesta possibilitat.
3. Atès que la Comissió va estimar tots els recursos que es van presentar per "no perjudicar ningú per defectes de

forma o gestió dels ajuts” i que la situació dels alumnes que sí que hi van recórrer era similar a la del signant de la queixa, s’arriba a la conclusió que, si ell hi hagués recorregut, li haurien atorgat també l’ajut. I com que la manca de recurs no li era imputable, s’aconsella, en aplicació del principi d’igualtat i per raons de justícia i equitat, concedir-li l’ajut en qüestió.

Per això faig a la URV la següent

RECOMANACIÓ

Concedir a l’alumne l’ajut que va demanar per al màster d’Antropologia Urbana i que se li va denegar, sense perjudici que, en pròximes convocatòries, si s’escau, es limiti aquest ajut als estudiants de primer curs.

Tarragona, 29 de febrer de 2008

EXPEDIENT 3-08

El curs passat, l'alumna va presentar una queixa en la qual exposava al síndic que va formalitzar la matrícula de doctorat com a becària FPI del Ministeri de Ciència i Tecnologia i la URV li va aplicar, inicialment, l'ajut de l'import dels crèdits del període d'investigació, però vuit mesos més tard, sense previ avís, li van carregar al seu compte l'import corresponent perquè l'ajut li havia estat denegat pel Ministeri, raó per la qual va demanar el reintegrament de la quantitat indegudament cobrada.

Aquesta petició va donar lloc a l'actuació 29/07, que va ser resolta el 3 d'agost de 2007 de la manera següent: "CONCLUSIÓ: En la situació en què es va trobar el Servei de Gestió Acadèmica no se li podia exigir una altra conducta que la que va adoptar, no sols perquè a l'alumna no li corresponia, en el tercer any de beca, l'ajut que va demanar, sinó perquè, si la URV l'hagués aplicat, no hauria obtingut del MEC l'ulterior reintegrament del seu import. No obstant això, l'alumna pot demanar directament el reintegrament al MEC, si ho creu oportú."

Un any més tard l'alumna torna al síndic i li comunica que, finalment, el Ministeri ha acceptat la reclamació que va fer i li ha concedit l'ajut inicialment denegat. I ara demana la devolució de la taxa de 30,05 € que va abonar a la URV en concepte de morositat en el pagament de la matrícula.

El Servei de Gestió Acadèmica, al qual en demano un informe, es mostra en principi contrari al reintegrament. No obstant això, deixa la decisió a la consideració del síndic.

CONSIDERACIONS

1. És cert que l'alumna tenia coneixement, per diferents vies, que havia d'abonar l'import de la matrícula que inicialment el Ministeri no compensava a la URV, i d'això s'infereix que situar-se en morositat va ser un acte voluntari i conscient d'ella. També és cert que, en imposar el recàrrec, la Universitat va actuar aplicant escrupolosament la normativa vigent. Sembla clar, finalment, que si la taxa és retornada, la URV no en podrà exigir després el reintegrament al Ministeri. En una primera aproximació, doncs, aquestes raons aconsellarien decantar-se per la no devolució de la taxa.
2. Ara bé, no podem oblidar que el Ministeri, finalment, va acceptar la reclamació i va concedir a l'alumna l'ajut denegat en un principi. I això és rellevant perquè, si al final ha donat la raó a l'alumna, és obvi que la tenia des del principi. I si la tenia en origen i no la hi vam donar ni el Ministeri, ni la URV, ni el síndic, la vam col·locar en una posició deutora que no li corresponia, perquè sense deute no es podia produir una situació de morositat generadora d'una taxa per aquest concepte. Dit d'una altra manera, no sembla adient penalitzar l'alumna amb una taxa que no s'hauria generat si haguéssim tingut l'encert de donar-li la raó al principi. Més encara quan la signant de la queixa ha hagut de suportar les incomoditats de diverses reclamacions.

Per tot això, faig a la Gerència i al Servei de Gestió Acadèmica la següent

RECOMANACIÓ

Reintegrar a l'alumna la taxa de 30,05 € que li va ser cobrada pel concepte de morositat en el pagament de la matrícula.

Tarragona, 30 de maig de 2008

EXPEDIENT 4/08

Un estudiant de màster de la URV i, a la vegada, alumne de Sociologia d'una altra universitat, vol matricular-se al Curs d'Aptitud Pedagògica (CAP) de la URV, però a l'estudiar la informació de la pàgina web va observar que, a l'apartat matriculació condicional, es recull només el supòsit de plans acadèmics que funcionen per crèdits, però no els dels que encara ho fan per assignatures, com és el seu cas, i demana que es prevegi també aquest últim supòsit a la normativa.

Parlo personalment amb l'alumne i en demano un informe al coordinador del CAP, el qual contesta que es parla solament de crèdits perquè aquest és el barem de la nostra Universitat; que quan es tracta d'alumnes de plans acadèmics que encara funcionen per assignatures, parlen amb ells, estudien el cas i s'arriba a una solució, ja que la voluntat dels responsables del CAP sempre és ajudar l'usuari; que aquesta pauta no s'ha aplicat al signant de la queixa senzillament perquè no s'ha posat en contacte amb ells i el requeriment del síndic ha estat la primera notícia que ha arribat a l'ICE sobre aquest problema; i demana al síndic que ofereixi a l'alumne la possibilitat de posar-se en contacte amb el coordinador. Finalitza dient que, en la seva opinió, no cal modificar la normativa pel que fa a les condicions de matrícula. En conversa posterior amb el coordinador, em confirma que en la resolució dels casos esmentats s'aplica, si cal, l'analogia.

Parlo novament amb l'alumne i li dono el nom i telèfon de contacte del coordinador, i tots dos em confirmen després que han establert el mètode per estudiar i resoldre el cas concret.

CONSIDERACIONS

1. Plantejada així la qüestió, s'ha de dilucidar si convé o no incloure, en les condicions de matrícula, el supòsit d'alumnes de plans acadèmics que encara funcionen per assignatures. En una primera aproximació la resposta hauria de ser negativa, ja que l'analogia —eina interpretativa del nostre ordenament jurídic— permetria omplir el buit normatiu que denuncia l'alumne. I així ha estat fins ara i, pel que sembla, sense problemes.
2. Ara bé, si el supòsit que analitzem, el d'alumnes amb plans d'estudis que encara funcionen amb assignatures, es planteja amb certa freqüència —com reconeix l'informe del coordinador—, convé recollir-lo expressament a la normativa. Per la concreció i la claredat de la lletra impresa; perquè l'estudiant pugui tenir una pauta objectiva, sense dependre de la voluntat del funcionari de torn, i perquè qui es matricula per primera vegada al CAP no sap, d'entrada, que s'ha de posar en contacte amb els responsables del CAP. A més a més, l'afegit que proposem no perjudica ningú.

Per tot això, faig al coordinador del Curs d'Aptitud Pedagògica la següent

RECOMANACIÓ

Completar l'apartat matriculació condicional de la normativa del CAP en el sentit d'afegir el supòsit d'assignatures i el seu equivalent percentual.

Tarragona, 8 d'agost de 2008

EXPEDIENT 5-08

El Dr. planteja al síndic una qüestió per a la reflexió: el tracte fiscal —erroni, segons ell— que la URV aplica a les quantitats pagades a persones externes a la nostra Universitat en compensació pel desplaçament, amb el seu vehicle particular, per impartir conferències, participar en col·loquis i seminaris, etc. Diu el Dr.que, a diferència d'altres universitats —la Rioja, per exemple- i entitats oficials —ANECA o CSIC—, la URV aplica sistemàticament una retenció sobre aquestes quantitats als col·laboradors visitants, cosa que implica, de fet, que passin a ser considerades com a salari —amb les conseqüències fiscals que això suposa— i no com a compensació del viatge. En opinió seva, aquesta diferència de tracte té conseqüències negatives per a la nostra institució: deixa en una situació difícil les persones que han de donar la cara; causa un greuge als professors convidats, que veuen com els desplaçaments es converteixen en salari; i fa qüestionar l'atribució a la URV de la coordinació de nous projectes per part d'altres universitats. Per tot això acaba demanant que “s’homologuin les formes de pagament pel concepte de viatges de professors convidats a la URV, a les pràctiques habituals de les altres universitats espanyoles”.

Parlo amb el signant de la queixa i la ratifica.

Demano parer a la Gerència, i el Servei de Recursos Econòmics de la URV contesta amb un extens i documentat informe que en síntesi diu el següent: la URV té l'obligació de retenir quan satisfà rendes subjectes a l'IRPF que derivin, directament o indirectament, del treball personal o de rela-

ció laboral o estatutària; l'article 17.2.c) de la Llei 35/2006 de l'IRPF qualifica com a rendiments del treball "els rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars"; l'article 9.A.2 del Reglament de l'IRPF exceptua de gravamen les quantitats pagades per compensar les despeses de locomoció del personal propi de la URV, però sí que estan subjectes —segons consulta 1.770-02 a la Direcció General de Tributs— quan es tracta de personal extern, ja que en aquest supòsit no existeix una relació laboral o estatutària; que l'assessor fiscal de la URV opina que les quantitats satisfetes en concepte de dietes i assignacions de locomoció al professorat que no forma part de la plantilla laboral estan subjectes a l'IRPF i, per tant, al sistema de retenció; que l'única forma d'unificar criteris és fer una consulta a l'organisme corresponent.

Pregunto als defensors i síndics de la resta de l'Estat el criteri que segueixen sobre aquesta qüestió a les seves universitats i la resposta majoritària és la no retenció.

CONSIDERACIONS

1. En una primera aproximació he de reconèixer que el plantejament del professor em sembla just i raonable. Si les quantitats que es reben són en compensació per una despesa de desplaçament, no hauria de practicar-se cap retenció, ja que no és un rendiment del treball veritablement, ni produeix cap benefici a l'interessat. Però, sobretot, per la penalització que la consideració de renda d'aquestes percepcions comporta: pagament al fisc per una banda, i pujada de la base imposable per l'altra.
2. En la resposta que la Direcció General de Tributs va donar a una determinada universitat en consulta 1.770-

02, de 18 de novembre de 2002, va fer les següents acotacions sobre el particular:

- Si la Universitat posa a disposició del conferenciant els mitjans perquè acudeixi al lloc on ha de donar la conferència, és a dir, proporciona el mitjà de transport, no existirà renda ja que no existeix cap benefici particular per a ell.
- Si la Universitat reemborsa al conferenciant les despeses que ha tingut per desplaçar-se fins al lloc on ha de prestar el servei i no acredita que estrictament compensen aquestes despeses, o li abona una quantitat perquè decideixi lliurement com anar-hi, estem davant d'una renda dinerària subjecta a retenció.

A contrario sensu, per tant, si el professor demostra que el reemborsament compensa estrictament les despeses de desplaçament, no tindrà la consideració de renda i no estarà subjecte a retenció.

3. Es pot aconseguir l'acreditació estricta a què es refereix la consulta 1.770-02 quan el professor fa el desplaçament amb el seu vehicle particular? Penso que sí, per una doble via:

- D'un costat, per l'article 9.2.b) del Reglament de l'IRPF, que exceptua de gravamen les quantitats destinades per l'empresa a compensar les despeses de locomoció del treballador que es desplaci fora i no utilitzi mitjans de transports públics, "en la quantitat que resulti de computar 0,9 € per quilòmetre recorregut, sempre que justifiqui la realitat del desplaçament".
- D'altra part, amb la presentació de l'original d'un tiquet o d'una factura d'autopista, d'una estació de servei o similar, sempre que la data del document sigui coin-

cident amb la de l'acte acadèmic i que l'establiment emissor es trobi en la ruta entre el domicili del perceptor i el lloc on l'acte es presta, amb la qual cosa quedaria justificada la realitat del desplaçament.

4. No obstant això, el Servei de Recursos Econòmics de la URV opina que el règim de dietes de l'article 8 del Reglament de l'IRPF no és d'aplicació al personal extern a la Universitat, raó per la qual practica retenció per les quantitats satisfetes en concepte de dietes i assignacions de locomoció al professor que no forma part de la seva plantilla. I és comprensible aquesta forma d'actuar si tenim en compte que la URV és responsable directa davant l'administració tributària per les quantitats no retingudes o no ingressades.

Però la manera més adequada de sortir de dubtes, unificar criteris amb les altres universitats i obtenir seguretat jurídica, seria elevar consulta a l'administració tributària, de conformitat amb els articles 88 i 29 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Per tot això faig al rector i al gerent de la URV la següent

RECOMANACIÓ

Elevar consulta a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda en el sentit següent:

- a) Si el còmput establert a l'article 9.2.b) del Reglament de l'IRPF és d'aplicació també per al càlcul de les quantitats a pagar per la Universitat al personal extern que participa, de forma ocasional i esporàdica, en col·loquis, cursos, conferències, etc., en concepte de quilometratge per la utilització del seu vehicle propi.

- b) Si aquestes quantitats, sempre que es justifiqui la realitat del desplaçament, estan subjectes o no a retenció de l'IRPF.

- c) Si el desplaçament es pot considerar justificat i estrictament acreditat amb la presentació de l'original d'un tiquet o factura d'autopista, d'una estació de servei o similar, sempre que la data del document coincideixi amb la de l'acte acadèmic i que l'establiment emissor es trobi en la ruta entre el domicili del perceptor i el lloc on l'acte es presta.

Tarragona, 10 d'octubre de 2008

ACTUACIONS D'OFICI

ACTUACIÓ D'OFICI 1-08

Trameto al rector les meves impressions sobre la X Trobada Estatal de Defensors Universitaris:

Els dies 24, 25 i 26 d'octubre he assistit, com a síndic de la URV, a la X Trobada Estatal de Defensors Universitaris celebrada a Madrid, concretament a la Universitat Politècnica.

Durant els tres dies, més de cent defensors i exdefensors de tot l'Estat hem debatut, en cinc taules de treball diferents, els temes següents referits a la Universitat:

- 1. Aspectes jurídics de la figura del defensor universitari*
- 2. Assegurança escolar*
- 3. Els estudiants i el defensor*
- 4. El defensor universitari en el context europeu*
- 5. El PAS i el defensor*

Simultàniament, diferents ponents van impartir quatre conferències.

Des del meu punt de vista, els aspectes d'aquesta trobada que cal destacar són els següents:

- Les conferències de Leoncio Lara Saenz, defensor de la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic, i de Montserrat Casas Ametller, rectora de la UIB, que van ser molt interessants.*
- La creació de la Conferència Estatal de Defensors Universitaris, una associació similar a la CRUE, però*

de síndics, que substitueix l'ens que ha funcionat fins ara, la Comissió Permanent. Adjunto una fotocòpia de l'esborrany de l'acta fundacional i dels estatuts. Cal destacar que el síndic de la URV ha estat nomenat vocal de la Comissió Executiva (formada per deu membres) per als pròxims dos anys.

- *L'aprovació del Manifest de La Granja (1), un text de suport als defensors universitaris, motivat pel fet que, segons sembla, en algunes universitats —privades, sobretot— aquesta figura no rep la consideració que cal, ni compta amb els mitjans necessaris. N'adjunto una còpia.*
- *La presentació que vaig fer, amb l'autorització de Montserrat Duch i d'Imma Pastor, del primer Pla d'igualtat de la URV, que va tenir una acollida excel·lent, fins al punt que més d'un síndic (per exemple, el de la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic, que té 360.000 alumnes) em va demanar permís per penjar-lo a la pàgina web de la seva universitat.*

Finalment, i en l'aspecte personal, aquesta trobada em va servir, una vegada més, per intercanviar experiències amb la resta de defensors de l'Estat i per aprendre'n moltes coses.

La trobada va ser clausurada per la ministra d'Educació, Mercedes Cabrera. La pròxima se celebrarà l'any vinent a Oviedo. Resto a la vostra disposició per si voleu que personalment us amplii o us complementi la informació i les impressions que vaig tenir.

Tarragona, 31 d'octubre de 2007

(1) Manifest pel defensor universitari

A Europa la institució del defensor universitari (DU) té les arrels en la figura de l'*ombudsman* i a l'Estat espanyol en el defensor del poble i en les institucions autonòmiques anàlogues establertes després de la Constitució de 1978. Totes comparteixen els principis d'independència, confidencialitat, transparència i defensa dels drets com a garant de la igualtat de les persones. Després de l'entrada en vigor, el 1983, de la LRU algunes universitats espanyoles, fent ús de la seva autonomia, van establir la figura del DU, encara que no va ser fins a mitjans de la dècada dels noranta que la institució va començar a estendre's. L'aprovació de la LOU, l'any 2001, va obligar a introduir la institució del DU en l'estructura organitzativa de les universitats, la qual cosa ha suposat que en aquest moment la institució estigui funcionant en cinquanta-tres universitats públiques i privades. La reforma de la LOU d'abril de 2007 manté el DU en els mateixos termes que el text anterior.

En diversos països europeus existeix també la institució del DU així com una xarxa europea (ENOHE), que organitza congressos anuals, cosa que facilita el contacte i l'intercanvi d'experiències. En aquest context, Espanya és el país de la UE en què la institució té més presència i més tradició, de manera que s'ha convertit, en aquesta àrea, en referència innovadora en la construcció de l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES).

Després de l'experiència dels últims vint anys, és evident que la institució del DU és un element de millora de la cultura de la responsabilitat i de la confiança entre els membres de la comunitat universitària. A més, a causa de la seva posició independent i no executiva, el DU és un factor decisiu per millorar no solament la institució universitària sinó també el binomi entre l'autonomia universitària i l'obligació de retre

comptes a la societat. No podem oblidar que la raó de ser de la universitat és atendre les necessitats i els requeriments de la societat, que, a més, vol que la institució universitària sigui cada dia més oberta i solidària, autèntica generadora de valors i capaç de donar una formació de la màxima excel·lència, per contribuir d'aquesta manera a la generació del coneixement.

Entre els aspectes més destacables de la feina del DU cal citar els següents:

- Defensar els drets dels membres de la comunitat universitària harmonitzant els diferents interessos i intercedint entre les parts.
- Fomentar i promoure la cultura de l'ètica en l'àmbit universitari.
- Promoure i incentivar amb les seves actuacions nous codis, que facilitin i millorin l'àmbit de convivència i de relacions universitàries.
- Millorar les diferents normatives pròpies de què s'han dotat les universitats fent ús de la seva autonomia.
- Contribuir a la millora de la qualitat de l'educació superior en funció de les resolucions, els informes, les monografies i les memòries, emesos pel defensor o pel conjunt de defensors i sotmesos als respectius òrgans de govern.

Vista l'experiència d'aquests anys, ens sembla que cal introduir algunes millores que augmentin l'eficàcia del treball del defensor. En aquest sentit, considerem important l'increment dels mitjans d'actuació del DU i el reconeixement explícit del seu treball a la universitat, la qual cosa permetrà, sens dubte, un millor funcionament de la institució i la seva consolidació. No podem oblidar que els defensors

universitaris no tenen capacitat executiva i, per tant, tenen la seva base en l'*auctoritas*, raó que aconsella dotar aquesta institució de mitjans i recursos suficients, perquè tots els defensors universitaris puguin exercir les seves funcions de manera adequada i sempre des de la independència.

Per tot el que hem exposat, els signants d'aquest escrit instem els rectors i els responsables de les diferents administracions perquè, assistits pel Ministeri d'Educació i Ciència i respectant l'esperit de la recent reforma de la LOU, ens proveeixin dels mitjans i recursos necessaris que permetin un millor funcionament de la institució del defensor universitari. D'aquesta manera es farà realitat la consolidació de la institució del DU, però sobretot s'haurà dotat l'educació superior, en el seu conjunt, d'un instrument important per a la millora de la qualitat del sistema educatiu.

La Granja de San Ildefonso, 25 d'octubre de 2007

ACTUACIÓ D'OFICI 2-08

Trameto al rector l'informe següent:

Senyor,

L'11 de juliol va tenir lloc a la Universitat de Barcelona la reunió anual dels síndics de greuges de les universitats de la Xarxa Vives amb l'objectiu d'intercanviar opinions i informació sobre la tasca que portem a terme en les nostres respectives institucions.

També hi va ser present, com cada any, el síndic de Greuges de Catalunya, Rafael Ribó, amb personal de la seva oficina. Aquesta vegada hi va participar també el personal de suport administratiu a les oficines dels síndics i, per tant, la secretària del síndic de la URV, Montserrat Mestres.

Com a punts més importants es van tractar els següents:

- 1. Preparació de l'XI Trobada Estatal de Defensors Universitaris, que es farà a Oviedo a la tardor, a la qual aniré en representació de la URV.*
- 2. Exposició i anàlisi de l'estudi engegat per la Sindicatura de Greuges de la UB sobre les sindicatures de greuges i les defensories de la Xarxa Vives, del qual adjunto una còpia. Cal destacar, d'aquest estudi, una anàlisi comparativa de la conflictivitat durant els últims cinc anys a les diferents universitats, que és el següent:*

Conflictivitat a les Universitats de la Xarxa Vives durant els últims cinc cursos

Universitat	02-03	03-04	04-05	05-06	06-07
Univ. Abat Oliba	-	-	1	3	2
Univ. Aut. Barcelona	84	94	66	78	87
Univ. Alacant	353	390	408	422	350
Univ. Barcelona	36	10	68	62	92
Univ. de Girona	154	109	106	86	123
Univ. Illes Balears	130	128	92	64	108
Univ. Lleida	8	5	10	16	4
Univ. València	19	19	18	19	19
Univ. Jaume I	-	-	59	71	66
Univ. M. Hernández	50	45	82	81	72
Univ. Polit. Catalunya	89	105	117	146	178
Univ. Politècnica València	44	49	68	70	93
Univ. Pompeu Fabra	20	28	25	41	37
Univ. Ramon Llull	-	-	3	4	4
URV	54	55	40	57	51

3. *Posada en comú de qüestions organitzatives i casos tractats a les sindicatures universitàries i, especialment, els aspectes següents:*

- *Exercici del càrrec de síndic universitari*
- *Concepte de comunitat universitària*
- *Tesis doctorals*
- *Altres temes: procés de convergència europea, assetjament laboral, riscos psicosocials, legislació antitabac, relació amb la sindicatura de la comunitat autònoma corresponent.*

4. *Designació de la Universitat de València com a seu de la pròxima Trobada de Síndics de la Xarxa Vives.*
5. *Torn obert de paraula entre els assistents sobre els problemes i els afers amb què ens trobem en el desenvolupament de les nostres funcions.*

Tarragona, 18 de juliol de 2008

ACTUACIONES

ACTUACIÓ 1-08

Una alumna i becària predoctoral del màster de, presenta una queixa contra els professors i contra la directora del Departament de En síntesi, la Sra. afirma que, en clara connivència, aquestes tres persones han vulnerat la normativa de la URV per tal que suspengués el primer curs acadèmic i justificar així la no renovació de la seva beca. Per això reclama diverses mesures, entre les quals que s'iniciï el procés de revisió previst a l'article 22 de la Normativa acadèmica i de matrícula.

M'entrevisto successivament amb la signant de la queixa, amb els professors i amb la directora, als quals dono una còpia de la queixa. La primera ratifica la seva sol·licitud i afegeix que també ha portat aquesta petició al rector de la URV; els altres refusen les imputacions i diuen que, si la alumna ha suspès, ha estat perquè en consciència aquesta era la nota que li corresponia. Suggerixo a les quatre persones interessades solucionar el conflicte de forma consensuada, amb la meua mediació, i tothom em respon afirmativament.

Inicio actuacions en aquesta direcció, però dies després rebo un ofici de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, amb un escrit de queixa de la Sra. idèntic al presentat en aquesta Sindicatura. L'Agència s'inhibeix a favor del síndic de la URV, ja que és la persona competent com a defensor dels drets dels membres de la comunitat universitària. Dies més tard, rebo una trucada del Gabinet de la ministra d'Educació i Ciència en què em demana informació, ja que els fets havien estat denunciats al Ministeri. I me n'assabento que la queixa ha estat presentada també a la Direcció General d'Universitats de la Generalitat.

Davant del nou escenari els professors i la directora implicats em comuniquen que no té sentit continuar la mediació. I no perquè ells no la vulguin, sinó perquè creuen que la voluntat de conciliar inicialment expressada al síndic per l'alumna no es correspon amb la profusió de denúncies interposades.

CONSIDERACIONS

1. La mediació és un procediment a través del qual dues parts tracten de resoldre un conflicte o divergència mitjançant la intervenció d'una tercera persona, que fa gestions i recomanacions per tal d'arribar a una solució consensuada de la controvèrsia. Per la seva pròpia naturalesa, la mediació és sempre voluntària i perquè prosperi és indispensable que les parts acceptin utilitzar-la. Portada aquesta idea al cas present, ens trobem que la voluntat de conciliar inicialment manifestada pels interessats s'ha vist modificada ulteriorment, circumstància per la qual no és possible continuar el procés de mediació iniciat.
2. D'altra banda, la Sra. planteja la mateixa queixa simultàniament davant del rector i en aquesta oficina. I com que el rector, *ab initio*, és l'òrgan de decisió competent per resoldre-la, el síndic, frustrada la mediació, s'ha d'abstenir de continuar actuant, sense perjudici de fer-ho si la interessada no rep resposta o si la resolució que es dicti vulnera drets fonamentals.

Per tot el que he exposat, deixo en suspens la tramitació d'aquesta queixa, que es podrà continuar, a petició de la interessada, si el rector no dóna resposta o si respon vulnerant drets fonamentals.

Tarragona, 23 de novembre de 2007

ACTUACIÓ 2-08

Dues membres del PAS adscrites a em comuniquen que fa mesos van adreçar un escrit en què feien una petició a determinada secció de la Gerència. Com que no han rebut cap resposta, demanen la mediació del síndic per aconseguir resposta formal a la seva petició.

Parlo personalment amb les signants de la queixa i pocs dies després em diuen que les seves peticions han estat ateses, raó per la qual dono per acabada la intervenció.

Tarragona, 23 de novembre de 2007

ACTUACIÓ 3-08

Oriento una persona, membre del PAS, sobre la possibilitat de simultaniejar la seva situació laboral amb una altra funció dins la URV.

Tarragona, 21 de desembre de 2007

ACTUACIÓ 4-08

Una becària del Departament demana la intervenció del síndic per tal d'aconseguir resposta a una determinada petició que fa sis mesos va realitzar al Servei de Recursos Humans i Organització de la URV.

Parlo amb la peticionària i demano informació a la responsable del Servei en qüestió. Dies després rebo contestació amb una còpia de la resposta donada a la signant de la queixa.

Tarragona, 11 gener de 2008

ACTUACIÓ 5-08

Oriento una alumna sobre una qüestió relacionada amb el calendari acadèmic.

Tarragona, 11 de gener de 2008

ACTUACIÓ 6-08

Un alumne de la Facultat de demana ajuda al síndic “davant la impossibilitat administrativa d’obtenir el títol acadèmic” que va demanar fa temps.

Faig gestions al Departament corresponent i m’expliquen les raons de la demora, que trobo plausibles. Malgrat tot, afegeixen, els esculls ja s’han salvat i, a hores d’ara, l’estudiant ja ha efectuat el dipòsit del títol i se li ha lliurat el resguard corresponent.

Contrasto la informació amb la persona interessada i dono per acabada la queixa.

Tarragona, 11 de gener de 2008

ACTUACIÓ 7-08

Oriento una professora col·laboradora en relació a la convocatòria d’una plaça TEU.

Tarragona, 14 de març de 2008

ACTUACIÓ 8-08

Una alumna de determinada facultat es queixa que fa tres mesos que va acabar una diplomatura però no pot demanar el certificat de notes acreditatiu d'haver finalitzat la carrera perquè al seu expedient encara no consten les notes d'uns crèdits lliures que va fer. I com que necessita urgentment el certificat per raons laborals, demana la intervenció del síndic per tal d'aconseguir el document en qüestió.

La responsable administrativa, a qui demano un informe, dóna una versió diferent dels fets: es mostra disgustada i sorpresa pel relat de l'alumna, defensa la seva actuació i considera que en tot moment va estar involucrada en el cas. Afegeix que el document que mancava era l'acta signada pel responsable de l'activitat, però que ja ha estat enviat a la facultat corresponent.

Contrasto aquest últim aspecte amb la signant de la queixa, la qual em confirma que ja té el document que li mancava, raó per la qual dono per acabada la intervenció.

Tarragona, 14 de març de 2008

ACTUACIÓ 9-08

Oriento un alumne que pretén matricular-se de menys crèdits dels que per Normativa està obligat.

Tarragona, 14 de març de 2008

ACTUACIÓ 10-08

Oriento un professor sobre el complement de productivitat docent.

Tarragona, 28 de març de 2008

ACTUACIÓ 11-08

Una becària considera que se li han vulnerat els seus drets en fer determinades proves i em demana orientació.

Tarragona, 11 d'abril de 2008

ACTUACIÓ 12-08

Un estudiant de la Facultat de, que simultàniament exerceix com a becari en un servei de la URV, demana orientació sobre si se'l pot obligar a tenir obert el servei un determinat dia de la setmana que coincideix amb les seves classes, ja que això li suposa perdre'n algunes.

Parlo amb l'alumne, faig gestions i comprovo que es tracta d'un servei públic important per als estudiants, i que un dia a la setmana coincideix, en horari de màxima afluència, amb unes classes de la persona interessada. Analitzat el cas, tracto d'explicar a l'alumne que ell és estudiant abans que becari, que el servei que com a becari presta és important i que seria desproporcionat deixar sense aquest servei el conjunt dels alumnes per tal que ell no perdés tres classes. Per aquestes tres raons ha de comprendre que el conflicte d'interessos que planteja s'ha de resoldre en favor de la col·lectivitat.

Tarragona, 18 d'abril de 2008

ACTUACIÓ 13-08

Una alumna de la Facultat de es queixa que s'ha presentat per quarta vegada a l'examen d'una assignatura determinada i, tal com li va passar en les tres convocatòries anteriors, novament ha suspès. Demana orientació perquè creu que mereixia l'aprovat i troba la decisió injusta.

Simultàniament la professora acudeix també al síndic per demanar orientació sobre el mateix examen. En concret, planteja si té obligació de donar a l'alumna, com pretén, l'examen original o una fotocòpia. Afegeix que la nota que va posar era la que, objectivament i en consciència, mereixia l'examen, i nega qualsevol motivació extraacadèmica en el resultat.

Pel que fa a la devolució del full d'examen original, aconsello a la professora que no accedeixi a la pretensió de l'alumna. Així s'infereix del precepte que s'esmentarà més endavant i així ho aconsellen el sentit comú i la seguretat jurídica. Des del moment que un estudiant lliura el full al professor —o als seus col·laboradors—, deixa de ser el seu posseïdor i l'Administració universitària es converteix en depositària del document, amb els drets i les obligacions que això implica. D'aquesta manera se n'impedeix l'alteració posterior i, alhora, es garanteix que el full estarà disponible si ulteriorment fos necessari. En canvi, no trobo cap inconvenient que se'n lliuri una fotocòpia, perquè això facilita la transparència i completa el sistema de garanties. A més, no he trobat cap norma que ho prohibeixi, raó per la qual s'aplica el principi jurídic segons el qual allò que no està prohibit és permès.

Pel que fa a l'examen, recomano a l'alumna recórrer a l'article 23 de la Normativa acadèmica i de matrícula i, per evitar

suspiciàcies, m'ofereixo per seguir el procés. I amb la seva acceptació, successivament es fa la revisió i reclamació davant de la mateixa professora, i després es nomena un tribunal de tres membres, el qual emet el corresponent informe detallat.

I amb aquest document dono per finalitzada la queixa.

Tarragona, 28 d'abril de 2008

ACTUACIÓ 14-08

Amb la col·laboració del Servei de Recursos Humans i Organització, oriento una becària a propòsit de la deducció de 400 € decretada pel Govern central en la tributació de l'IRPF.

Tarragona, 13 de juny de 2008

ACTUACIÓ 15-08

Una candidata a professora associada del Departament de simultàniament es queixa al síndic de Catalunya i al de la URV perquè, segons diu, fa tres mesos que va interposar un recurs d'alçada contra la resolució del concurs a la plaça a què optava i encara no ha estat resolt. Per aquest motiu demana una resposta formal a la seva petició.

Parlo amb la peticionària i demano informació al responsable del Servei en qüestió. Poc després, rebo contestació amb una còpia de la resposta donada a la signant de la queixa.

Tarragona, 13 juny de 2008

ACTUACIÓ 16-08

Un alumne de, que ha tingut un accident molt greu, demana orientació sobre els ajuts econòmics als quals podria accedir dins la URV per pal·liar la precària situació econòmica en què es troba.

Tarragona, 13 juny de 2008

ACTUACIÓ 17-08

El senyor, PAS del Departament de, fa arribar al síndic una queixa respecte del senyor, cap del Servei, per, Durant l'intercanvi de documentació, afegeix el signant de la queixa, va rebre un missatge electrònic amb afirmacions que considera inacceptables, fins al punt que no descarta posar el cas en mans del seu advocat, i insinua que, arran de tot això, s'ha produït un cert enduriment del procediment de

El senyor, a qui trasllado la queixa per al·legacions, se sorprèn que un episodi d'aquesta naturalesa hagi arribat al síndic. Dóna la seva versió sobre els aspectes tècnics i assegura que no hi cap qüestió personal ni s'ha produït cap modificació del procediment habitual.

Parlo personalment i per telèfon amb les persones afectades diverses vegades i els transmeto la conveniència de resoldre les qüestions personals de forma dialogada entre ells o, si ho prefereixen, amb la meua mediació. Accepten el suggeriment com a persones sensates que són i, dies després, em confirmen per separat que s'han donat mútues explica-

cions i han arribat a una entesa satisfactòria sense necessitat de la intervenció de tercers.

No obstant això, hi ha un extrem en què no es posen d'acord: mentre que el senyor afirma que el mètode emprat per va ser decidit per consens entre tots dos, el signant de la queixa manté que la decisió fou presa unilateralment per l'altre. En deixo constància escrita a petició d'una part.

Per acabar, i quant als criteris administratius que s'haurien de seguir en el futur, es dóna la circumstància que les persones interessades pertanyen a diferents departaments i no tenen relació jeràrquica ni de dependència, raó per la qual els informo que la persona competent per resoldre eventuais discrepàncies futures és el superior jeràrquic comú a tots dos.

Tarragona, 20 de juny de 2008

ACTUACIÓ 18-08

Una membre del PAS demana orientació al síndic sobre una carta rebuda de, que considera calumniosa o, almenys, injuriosa, envers la seva persona.

Tarragona, 20 de juny de 2008

ACTUACIÓ 19-08

Oriento un estudiant que va optar a una beca de que va ser atorgada a un altre alumne, segons diu, de forma irregular.

Tarragona, 27 de juny de 2008

ACTUACIÓ 20-08

Una alumna de exposa al síndic que s'ha presentat fins a set vegades a l'examen d'una determinada assignatura i les ha suspeses totes, la qual cosa considera injusta. Però vol només orientació perquè té por de les represàlies del professor si presenta una queixa formal.

La reserva cautelosa d'aquesta alumna no és un acte aïllat. A l'oficina del síndic hi arriben de tant en tant plantejaments similars. I no tan sols d'alumnes —tot i ser l'estudiant l'usuari tipus d'aquesta problemàtica—, sinó també de membres del PAS respecte de jeràrquics superiors, i fins i tot de docents. I tots els casos solen tenir els mateixos ingredients: situació de prevalença, greuge i por de represàlies si es formalitza una queixa.

Faig a l'alumna aquestes reflexions, li recordo que presentar una queixa és un dret constitucional i que estic segur que, si ho fa, no rebrà represàlies de cap mena, perquè la immensa majoria dels membres de la URV no actua així. I si les rebés, tindria el suport de tota la comunitat universitària, el síndic inclòs, i probablement el de la Justícia, ja que aquest comportament podria constituir un delictes de prevaricació.

En qualsevol cas, li afegeixo que comprendré i respectaré la decisió que prengui.

Tarragona, 4 de juliol de 2008

ACTUACIÓ 21-08

Una alumna de es queixa al síndic que un determinat professor li ha posat un cinc en un examen, malgrat que ella considera que es mereixia una nota més alta.

Li recomano seguir les pautes de l'article 23 de la Normativa acadèmica, sobre revisió de proves d'avaluació, i en funció del resultat, replantejar la queixa.

Tarragona, 4 de juliol de 2008

ACTUACIÓ 22-08

Oriento un alumne que pretén matricular-se de menys crèdits dels que per Normativa està obligat.

Tarragona, 18 de juliol de 2008

ACTUACIÓ 23-08

Una PDI de la Facultat de exposa al síndic que l'11 de març passat es va presentar com a candidata a les eleccions de representants del col·lectiu docent i investigador a la Junta de Centre de la Facultat, juntament amb catorze persones més (quatre homes i onze dones), de les quals havien de ser escollides onze. Ella va obtenir sis vots i, no obstant això, l'últim escó es va atorgar a un candidat masculí que tan sols havia tret quatre vots, en aplicació de l'article 51.2 del Reglament electoral de la URV. Confessa que per primera

vegada en la seva vida ha resultat discriminada per ser dona, irònicament, diu, en nom de la igualtat. Per això demana:

- a) Que es revisi el Reglament que, amb la intenció de recollir l'esperit de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, continua perpetuant la discriminació de les dones, ja que ignora la composició majoritària femenina del cens de "Altre PDI" i del conjunt dels candidats presentats a aquestes eleccions.
- b) Que s'anul·li l'article 51.2 del Reglament esmentat, perquè es contradiu amb l'article 1.2 de la Llei orgànica susdita, el qual preveu la "participació equilibrada de dones i homes en les candidatures electorals i en la presa de decisions". Aquest article s'hauria d'entendre com una promoció positiva prèvia en el moment d'elaborar les candidatures, per afavorir-ne la composició paritària, però no com una intervenció *a posteriori* sobre els resultats en sentit negatiu i manipulador, aritmèticament, de la decisió dels vots dels electors.
- c) Que es revisi el resultat electoral, ja que per sobre del Reglament electoral i de la Llei orgànica que l'inspira hi ha la Constitució, la qual, en el seu article 14, proclama la igualtat dels espanyols davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de sexe com la que ella ha patit.

Parlo personalment amb la signant de la queixa, la qual es ratifica en el seu escrit, manté les dues primeres peticions però desisteix expressament de l'última, és a dir, de la revisió del resultat electoral. En demano un informe al Gabinet Jurídic de la URV i a la presidenta de la Comissió Electoral de la Facultat de Lletres.

CONSIDERACIONS

1. En una primera aproximació, comprenem la insatisfacció que pot sentir la signant de la queixa, per haver-se atorgat l'escó en disputa a un altre candidat que havia obtingut dos vots menys que ella, més encara quan això és el resultat de l'aplicació d'una llei que, paradoxalment, busca la igualtat de la dona respecte a l'home.
2. Cal recordar, en segon terme, que una llei orgànica és inatacable des de l'àmbit de la universitat. I, a més, com a norma jurídica que és, resulta d'obligat compliment per a les persones i les institucions.

3. La Llei orgànica 3/2007, per a la igualtat efectiva entre dones i homes (d'ara en endavant, LO 3/2007), té per objectiu fer efectiu el principi d'igualtat entre dones i homes, mitjançant l'eliminació de l'ancestral discriminació de la dona, sigui quina sigui la seva circumstància o condició, en qualsevol dels àmbits de la vida i, singularment, en les esferes polítiques, civils, laborals, econòmiques, socials i culturals, per assolir una societat més democràtica, més justa i més solidària.

Per complementar l'anterior norma, la Llei orgànica 4/2007 va modificar la Llei orgànica 6/2001, d'universitats, en el sentit d'afegir un nou apartat a l'article 13, que és el següent: "Els estatuts han d'establir les normes electorals aplicables, les quals han de propiciar en els òrgans col·legiats la presència equilibrada entre dones i homes".

Finalment, la disposició addicional primera de la LO 3/2007 defineix el concepte *composició equilibrada* com "la presència de dones i homes de manera que, en el conjunt a què es refereixi, les persones de cada sexe no superin el seixanta per cent ni siguin menys del quaranta per cent".

4. Amb data de 20 de desembre de 2007, el Consell de Govern de la URV, legitimat per la LO 4/2007 mentre no es produeixi una adaptació dels estatuts de les universitats, va acordar modificar l'article 51.2 del Reglament electoral de la URV per tal d'adaptar-lo als principis de la LO 3/2007, introduint el redactat següent: "En compliment de la disposició adicional primera de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, que estableix que als efectes d'aquesta llei, s'entendrà per composició equilibrada la presència de dones i homes de forma que, en el conjunt al qual es refereixi, les persones de cada sexe no superin el seixanta per cent ni siguin menys del quaranta per cent, a l'hora d'efectuar l'escrutini, el 40% dels llocs que s'hagin de cobrir s'adjudicarà als candidats de cadascun dels dos sexes que hagin obtingut major nombre de vots. El 20% restant s'assignarà als candidats més votats, amb independència del sexe al qual pertanyin. En cas que un dels dos sexes no assolixi el mínim del 40% els llocs que quedin per cobrir s'acumularan al 20% restant."

I aquest acord del Consell de Govern, que no va ser impugnat, recull, al meu entendre, l'esperit i la lletra de les lleis orgàniques esmentades i s'adequa a aquestes normes.

5. No veig possible una intervenció de la URV —ni de cap altra institució— per condicionar, abans de les eleccions, la composició paritària dels candidats, com pretén la interessada, ni fóra bo que ho pogués fer. El sufragi passiu és el dret a presentar-se com a candidat a una contesa electoral i s'exerceix mitjançant un acte individual, lliure i espontani. I per la pròpia naturalesa d'aquest dret, la Universitat no pot actuar sobre els potencials candidats ni en positiu, perquè s'hi presentin,

ni en negatiu, perquè no ho facin. És més, qualsevol intervenció en aquest sentit denotaria una anomalia democràtica no desitjable. No se m'acut, d'altra banda, cap fórmula mitjançant la qual la URV pogués "afavorir" aquesta composició paritària dels candidats com demana la signant de la queixa; però, si existís, aquesta paritat de candidats no garantiria, *per se*, el resultat final que vol la llei, que és l'equilibri dels elegits en un marc percentual entre el 60% i el 40% .

6. La discriminació, segons la interessada, ha estat més injusta en aquestes eleccions, atesa la composició majoritària femenina del cens d'"Altre PDI", fruit —com recorda la presidenta de la Comissió Electoral— de la precarietat d'aquest col·lectiu, respecte a col·lectius més estables i qualificats, amb predomini de funcionaris masculins. Però, en el nostre cas, aquesta composició majoritària de dones va quedar reflectida en l'adjudicació final dels escons, tal com preveu la llei: set dones i quatre homes. Si el Reglament electoral permetés superar la barrera del 60% per emparar supòsits com aquest, vulneraria la llei i, a més, obligaria a fer el mateix en casos de col·lectius amb predomini d'homes, més estables i qualificats, la qual cosa produiria l'efecte contrari al que busca la llei, ja que es tornaria contra les dones com si fos un bumerang.
7. En definitiva, tot i comprenent la peticionària, no he trobat cap fórmula per emparar-la. Només vull dir que el seu cas és l'excepció que confirma la regla, i que comparteixo amb ella l'esperança que, amb lleis com aquestes, arribarà el dia en què la composició equilibrada dels diferents col·lectius serà una realitat que produirà l'efectiva igualtat dona-home.

CONCLUSIÓ

L'article 51.2 del Reglament electoral de la URV no vulnera, al meu entendre, la Llei orgànica 3/2007, per a la igualtat efectiva dona-home, ni la Llei orgànica 4/2007, d'universitats, sinó que s'adequa, en lletra i esperit, a aquestes normes.

Tarragona, 5 d'agost de 2008

ACTUACIÓ 24-08

Una docent, titular d'escola universitària, es queixa al síndic que el passat 12 de juny va fer determinada petició a un servei de la URV i encara no ha estat resolta, raó per qual demana una resposta formal a la seva petició.

Parlo amb el responsable del servei en qüestió i em diu que la petició ja s'ha resolt, i me'n dóna una còpia. Afegeix, no obstant això, que encara no ha acabat el termini que té l'Administració per respondre la petició. Trasllado la informació a la interessada i arxivo la queixa.

Tarragona, 5 d'agost de 2008

ACTUACIÓ 25-08

Un estudiant de màster planteja al síndic dues qüestions a propòsit dels màsters oficials de la URV: una, que els terminis per acomplir els tràmits són excessivament curts, i l'altra, que la informació que es dóna sobre els ajuts per a aquests

màsters és contradictòria, ja que mentre verbalment s'informa que els estudiants de segon any de màster que ho sol·liciten per primera vegada no tenen ajuts, a la pàgina web de la URV s'arriba a la interpretació contrària.

Parlo personalment amb l'alumne, en demano un informe a la vicerectora de Postgrau i Relacions Internacionals, i parlo amb ella personalment i també amb la secretaria tècnica.

CONSIDERACIONS

1. Quant a la primera qüestió, els marges de maniobra que m'expliquen són molt estrets i no sembla que es puguin allargar els terminis.
2. Respecte de la segona, a la pàgina web de la URV hi ha, efectivament, una contradicció, almenys aparent, respecte als estudiants que poden optar a aquests ajuts. A l'apartat "QUI CONVOCA?" es diu textualment que: "[...] estan adreçats a estudiants de primer any que vulguin dur a terme un màster [...] i estudiants de segon any d'estudis de màster que hagin estat beneficiats en la convocatòria d'ajuts 2007-2008". En canvi, al paràgraf c) de l'apartat "A QUI VAN ADREÇATS ELS AJUTS?", es respon: "[...] d) Davant el mateix coeficient de prelació entre sol·licitants, tenen prioritat les persones sol·licitants de primer any d'estudis de màster i els de segon any que hagin estat beneficiaris dels ajuts en el curs acadèmic anterior". Aquesta redacció crea dubtes i sembla contradictòria, ja que mentre al primer paràgraf transcrit es limita l'ajut a dos grups d'alumnes (els de primer any i els de segon ja beneficiats en la convocatòria anterior), al segon paràgraf es prioritzen tots dos grups, la qual cosa dona

a entendre, implícitament, que existeixen altres grups d'eventuals beneficiaris.

Plantejada la contradicció, l'Escola de Postgrau contesta que les bases de la convocatòria són clares: els ajuts estan adreçats a estudiants de primer any i als de segon any d'estudis de màster que hagin estat beneficiats el curs anterior, i en queden exclosos els alumnes de segon any que sol·liciten l'ajut per primera vegada. Però –afegeix– quan es va transcriure aquesta normativa a la pàgina web, es va cometre una errada a l'apartat c) i es va posar una “i” on havia d'anar la paraula “sobre”. Així, doncs, es corregirà immediatament i es canviarà “i” per “sobre”.

Aquest diferent tractament sembla plausible i adequat, tenint en compte que l'esperit de la convocatòria és la captació de nous estudiants de màster per a la URV. I com que la contradicció ha estat corregida, comunico tot això al signant de la queixa i l'arxivo.

Tarragona, 8 d'agost de 2008

ACTUACIÓ 26-08

Un aspirant a una plaça de professor laboral associat es queixa que la URV va convocar el concurs núm. DL001644, de la Unitat Predepartamental d'Arquitectura, en què es demanava la titulació d'arquitectura, i en va ser exclòs per manca de titulació, ja que la seva era d'arquitecte tècnic. Afegeix que va presentar un escrit d'al·legacions i la URV no li ha donat cap explicació ni per escrit ni de paraula. Pel que fa a la qüestió de fons, considera que, si es demana la titulació d'arquitectura, s'entén que arquitectura tècnica hi està inclosa, i per tant, hauria de ser admès.

Parlo personalment amb el signant de la queixa, el qual es ratifica en la seva petició.

Demano un informe a la cap de Servei de Recursos Humans i Organització, la qual m'explica que el recurs d'alçada presentat pel peticionari ja està resolt —me'n tramet una còpia—, per la qual cosa considero que l'aspirant a professor associat ha rebut resposta dins d'un termini raonable.

Quant a la qüestió de fons, la resolució desestima el recurs d'alçada pels arguments següents: en totes les places ofertes per la URV es fa constar clarament la titulació exigida, ja sigui diplomatura, llicenciatura o doctorat; en el cas present es demana arquitectura, referint-se a la llicenciatura, ja que si s'hagués referit a l'arquitectura tècnica s'hauria esmentat com a tal o com a diplomatura. En l'ús acadèmic, terminològic i social, l'arquitectura sempre s'ha equiparat a la llicenciatura i l'arquitectura tècnica, a la diplomatura, tal com estableix l'article 105.2 dels Estatuts de la URV.

Al meu entendre, la decisió d'exclusió del concurs per manca de titulació efectuada per la URV s'ha pres d'acord amb la normativa vigent i els arguments esgrimits en aquest sentit són acceptables. El debat sobre l'equiparació o no de les titulacions d'arquitectura i arquitectura tècnica i, per extensió, de les seves respectives competències, és una qüestió vella en el si de la nostra societat i sobre la que ja s'ha pronunciat la jurisprudència i, pel que sap el síndic, no en sentit afirmatiu. Però, en qualsevol cas, no es una qüestió que correspongui resoldre a la Universitat, sinó al poder legislatiu o, si s'escau, al judicial.

Per tot això, trasllado la informació a l'interessat i arxivo la queixa.

Tarragona, 29 d'agost 2008

ACTUACIÓ 27-08

Una alumna de la Facultat de exposa el seu descontentament envers una administrativa del centre, ja que tenia hora concertada per demanar el títol, però, en arribar mitja hora abans, la funcionària no la va atendre fins a l'hora prevista perquè "havia de sortir", i on va anar realment va ser a la cafeteria del centre per esmorzar.

La queixa es presenta també a la cap de Servei de Recursos Humans i Organització i a la coordinadora de Recursos Humans del PAS. Aquesta, de la seva banda, inicia tràmits interns per aclarir els fets. I per evitar duplicitat d'actuacions i d'esforços, li demano que m'envii una còpia dels tràmits que es vagin executant, i resto a l'expectativa. Vaig rebent puntualment la informació i dies més tard la coordinadora em fa saber que ella dóna per tancada la qüestió, ja que l'informe elaborat per la cap de Secretaria on es va produir la presumpta desatenció és prou clar.

Ometo parlar amb la PAS qüestionada perquè amb la documentació facilitada, sobretot amb l'informe de la seva cap de Secretaria, tinc suficients elements de judici per formar-me criteri, i aquesta resolució no la perjudica.

Un cop examinada la documentació proporcionada, observo que, efectivament, l'alumna tenia concertada cita prèvia —escollida per ella mateixa— a les 11 hores, i es va presentar a les 10.30, hora que la funcionària tenia assignada aquell dia per començar la pausa de 30 minuts establerta a l'article 1.7 del Reglament sobre la jornada laboral, horaris i permisos, llicències i vacances del PAS. S'aprecia també que l'alumna va ser atesa puntualment a les 11. Per tant, com que la funcionària tenia dret a la pausa laboral dins la franja horària en què la usuària pretenia ser atesa i aquesta va ser

atesa puntualment a l'hora preestablerta, no es pot recomanar en absolut la incoació d'un expedient disciplinari o de diligències informatives de cap tipus. Cal respectar, això sí, la percepció subjectiva de desatenció que l'alumna, des de la seva perspectiva, va poder experimentar.

No obstant això, s'exhorta els servidors públics de la URV a complir les seves obligacions més enllà de la norma, si és necessari i en la mesura que es pugui, per tal d'evitar percepcions subjectives de desatenció, sempre que això no els suposi un gravamen desproporcionat en relació al benefici que en pot rebre l'usuari.

Tarragona, 19 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 28-08

Faig gestions per tal que, a un alumne de determinada facultat, se li retorni l'import d'una matrícula d'honor que, per problemes informàtics, no se li havia descomptat en matricular-se del curs 2007/08.

Tarragona, 19 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 29-08

Una alumna de l'Escola es queixa al síndic que va sol·licitar la convalidació del seu títol de Tècnic Especialista i, a la Secretaria de l'Escola, la van acceptar i li van reconèixer 22,5 crèdits. Va pagar les taxes i el 10 de juliol estava matriculada. No obstant això, el 17 de setembre li van dir per telèfon que la convalidació quedava sense efecte perquè havia estat donada per error, ja que el seu títol, d'FP II, no ho permetia. Per tot això demana que es mantingui la convalidació inicial, atès que l'errada és imputable a la URV i no a ella.

Parlo amb l'alumna, que es mostra molt enutjada pel que ha passat. Parlo també amb la secretària de l'Escola i amb la responsable del Servei de Gestió Acadèmica que porta l'expedient, les quals em confirmen l'errada i m'informen que segons el Conveni subscrit entre la URV i els departaments corresponents de la Generalitat, un títol d'FP II —que és el que té l'alumna— dóna accés a la Universitat però no permet la convalidació de crèdits i, en canvi, un Cicle Formatiu de Grau Superior té les dues virtualitats; i que l'errada es va produir perquè a Secretaria es va confondre la titulació de l'alumna amb la d'un cicle formatiu. Per últim, li ofereixen retornar l'import de les taxes de matriculació o bé ampliar la matrícula sense cost addicional.

CONSIDERACIONS

L'eficàcia per a la convalidació de qualsevol títol acadèmic prové, necessàriament, d'una norma, d'un conveni, o d'una decisió de l'autoritat competent, i no pot ser ampliada ni modificada excepte en els supòsits i en la forma legalment previstos. Per tant, un títol és hàbil per convalidar crèdits si

ha estat atorgada aquesta facultat per norma, conveni o decisió d'autoritat competent.

En el present cas, el títol d'FP II de l'alumna li permet accedir a la Universitat, segons el conveni subscrit per la URV, però no facultat per convalidar crèdits. I si *per se* no és convalidable, no pot una errada posterior donar-li aquesta potencialitat, ni servir de moneda de canvi per compensar els perjudicis causats. És més, si s'acceptés la convalidació que l'alumna demana, seria un acte contrari a dret i crearia un precedent pertorbador.

És comprensible, d'altra banda, l'enuig i la decepció de l'alumna en esvair-se les expectatives que inicialment li havien donat, les quals, probablement, van poder condicionar les seves decisions durant els dos mesos que van transcórrer. És per això que exhorto verbalment a la Secretaria de l'Escola i a Gestió Acadèmica perquè, a més de l'alternativa oferta a l'alumna, li donin l'ajuda i el suport més amplis possibles, dins de la legalitat, per tal de pal·liar els perjudicis morals causats.

Tarragona, 19 de setembre de 2008

ADDENDA. El 3 d'octubre de 2008 l'Escola en qüestió puntualitza l'últim punt del paràgraf segon, de la anterior resolució, en el sentit que el que realment va voler dir és que s'havia iniciat el tràmit per retornar a l'alumna l'import de les taxes de convalidació i, a més, que se li havia ofert ampliar la matrícula sense cost addicional.

Tarragona, 3 d'octubre de 2008

ACTUACIÓ 30-08

Ajudo dos docents a analitzar diversos problemes que plantegen, entre els quals la càrrega docent excessiva que diuen que porten.

Tarragona, 19 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 31-08

Oriento una alumna amb problemes pel reconeixement de crèdits de lliure elecció.

Tarragona, 19 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 32-08

Faig gestions per tal d'ajudar una alumna a solucionar els problemes derivats de la seva matriculació en un determinat màster.

Tarragona, 19 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 33-08

Oriento un alumne de determinat centre que es queixa que no va poder fer les hores de pràctiques inicialment previstes per manca d'aparells suficients.

Tarragona, 26 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 34-08

Oriento una becària que es presenta a la convocatòria d'una plaça d'ajudant.

Tarragona, 26 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 35-08

Oriento una persona membre del PAS en situació d'invalidesa a propòsit de la liquidació que li pertoca i d'una assegurança contractada per la URV.

Tarragona, 26 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 36-08

Oriento una alumna de que diu que s'ha presentat cinc vegades a examen d'una determinada assignatura i que sempre ha suspès; manifesta que li sembla poc justa la manera de corregir els exàmens i creu que es demana un nivell excessiu en l'assignatura.

Tarragona, 26 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 37-08

Amb la col·laboració de l'Assessoria Jurídica de la URV, oriento un alumne de màster que al·lega vulneració del principi d'igualtat, ja que, sent home víctima de violència domèstica, en matricular-se no ha rebut les mateixes prestacions que hauria tingut una dona en la seva situació.

Tarragona, 29 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 38-08

Oriento una professora que se sent pressionada, boicotejada i discriminada per un superior seu.

Tarragona, 29 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 39-08

Oriento una professora sobre el tractament que es dona a les baixes per maternitat en el pacte de dedicació.

Tarragona, 30 de setembre de 2008

ACTUACIÓ 40-08

L'actuació 25-08 es va incoar a iniciativa d'un estudiant de màster que denunciava que la informació que apareixia a la pàgina web sobre els ajuts a màsters de la URV era contradictòria. Va resultar després que, segons la secretària tècnica responsable de la secció, es tractava d'una errada de transcripció que immediatament seria corregida.

El mateix alumne es queixa novament perquè, quaranta-dos dies després, l'errada persisteix. I, pel temps perdut i per haver fet el treball d'altres, demana de la institució disculpes formals per escrit i que li sigui concedit un ajut per cursar un màster tipus C.

Em dirigeixo novament a la secretària tècnica, la qual m'informa que no ha estat possible, fins ara, corregir l'errada, i que es corregirà la setmana següent quan s'incorpori la persona encarregada. Uns dies després entro personalment a la pàgina web i hi comprovo que la correcció ja s'ha fet.

Més que disculpes formals per escrit —es tracta d'una qüestió general, no personal—, el que crec que cal és donar les gràcies a l'alumne per la seva col·laboració detectant l'errada. I jo mateix li dono les gràcies.

Per últim, l'ajut per cursar un màster és una activitat reglada que es concedeix a les persones que reuneixen uns requisits preestablerts, però no com a premi o en recompensa per la col·laboració que invoca el sol·licitant.

Comunico tot això a l'estudiant i arxivo la queixa.

Tarragona, 10 d'octubre de 2008

CONCLUSIONS

1. Els conflictes que s'han plantejat al síndic durant el curs 2007-2008 han experimentat una reducció del 9% en relació amb el curs anterior: 51 i 47, respectivament. Cinc d'aquestes actuacions han desembocat en un nombre igual de recomanacions a diferents estaments de la URV. Igual que en el curs anterior, els problemes que s'han plantejat continuen sent, en gran mesura, de baixa intensitat, al menys des de la perspectiva del síndic.
2. L'anàlisi retrospectiva dels últims cinc cursos ens ofereix una doble constant pel que fa a la conflictivitat: per una banda, que el nombre anual de queixes se situa, de forma regular, al voltant de la cinquantena; i, per altra, que els conflictes a la URV no són greus, o almenys no ho són els que arriben a l'oficina del síndic. Estabilitat de la nostra Universitat? Època d'atonía? O falta de confiança en el síndic? Penso que la causa fonamental és la primera, encara que no m'atreviria a descartar absolutament alguna influència de les altres dues.
3. Com és habitual, el sector que més intervencions ha provocat és el dels estudiants: el 64%. El PDI ha ocupat el 21% de les energies del síndic. I el PAS, l'11%. El 4% restant correspon a actuacions d'ofici. Per sexes, s'ha invertit la tendència del curs precedent: el 56% de les queixes van ser plantejades per dones i el 38% per homes. Les restants provenen de col·lectius (2%) o van ser incoades d'ofici (4%). Per matèries, el *hit parade* el lidera, com en cursos anteriors, "drets i discriminacions" (38%), i el segon lloc l'ocupa "avaluació acadèmica" (11%).

4. Algunes queixes tenen el seu origen en un conflicte de dues o més persones que, si no s'atura, tendeix a enquistar-se. I un conflicte personal, per trivial que sembli, absorbeix moltes energies, provoca lluites estèrils i és negatiu per a tothom: per als implicats, que el pateixen directament; per a les persones que els envolten, que en reben també les conseqüències; i per a la institució, en especial en universitats de dimensions petites com la nostra, que no permeten una gran mobilitat funcional. El conflicte, sens dubte, és consubstancial a la naturalesa humana, però hem d'esforçar-nos per intentar evitar-lo. A vegades, res millor que un gest noble o un detall generós per invertir inèrcies negatives... o per mantenir les positives.
5. Un altre factor que incideix també en els conflictes és l'ambient de treball. Un ambient de treball deteriorat és una situació ideal per a l'aparició de problemes interpersonals. Un bon ambient, ben al contrari, a més de rendibilitat laboral, proporciona unes relacions humanes satisfactòries. I els ambients, bons o dolents, són fruit dels comportaments humans. No s'ha d'oblidar.
6. El fum a la URV progressa adequadament. Des de la talaia del síndic no s'ha albirat durant el curs cap columna en forma de queixa per la vulneració de la llei antitabac. Cal felicitar-nos que sigui així i reconèixer els esforços que en aquest sentit han fet algunes persones, alguns dirigents i alguns centres. Un d'ells ha estat el concurs d'idees convocat per la nostra Universitat per sensibilitzar la comunitat universitària, l'eslògan guanyador del qual convé evocar: "Als contes, els genis surten d'entre el fum; a la URV, no. Gràcies per no fumar".

7. Necessita millorar, en canvi, un fenomen negatiu sobre el qual hem d'insistir: les peticions individuals no sempre obtenen resposta. El degoteig de queixes per aquesta omisió, encara que és menor que en cursos anteriors, persisteix, i convindria estancar-lo. I cal recordar que l'Administració té uns terminis per contestar, que s'han de respectar, però que també els ha de respectar l'administrat. Dic això perquè, en algunes ocasions, es demana que el síndic actuï fins i tot abans que el termini de resposta hagi finalitzat.
8. També cal destacar l'expansió geogràfica de la URV sobre el territori i la seva projecció com a indústria del coneixement, que la consoliden com a motor econòmic i factor de progrés i de benestar per a les nostres comarques. I aquest és un aspecte que es visualitza clarament.
9. Però, a aquesta imatge puntera i d'avantguarda, no ajuda gens un punt negre dels nostres campus: el deteriorament dels voltants de la Facultat de Ciències de l'Educació i Psicologia. És cert que ja s'han iniciat els tràmits per a una nova Facultat, o que la crisi econòmica obligarà a revisar les prioritats. Però, mentrestant, es podria arranjar aquest espai, buscant, fins i tot, la col·laboració de l'Ajuntament, aprofitant que la sintonia entre les dues institucions és òptima en aquests moments.

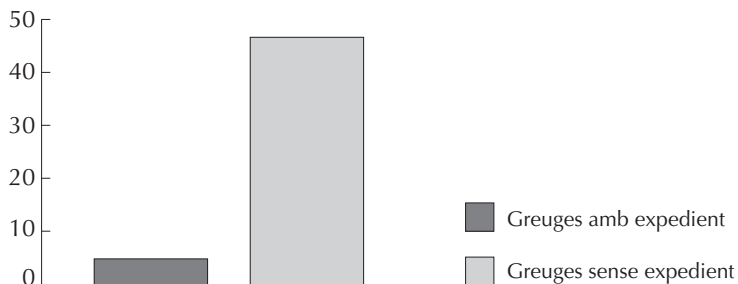
Tarragona, 10 d'octubre de 2008

ANNEXOS

Annex 1. Curs 2007-2008

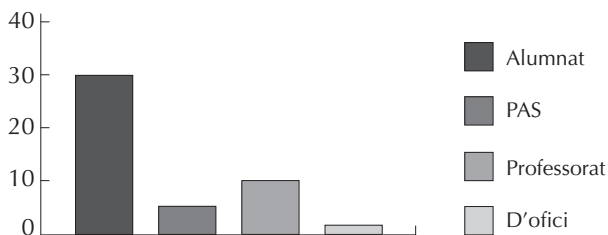
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	0	0	0
Accés a la universitat	0	0	0	0
Altres	0	0	0	0
Avaluació acadèmica	0	5	5	11
Beques	2	1	3	6
Docència	0	3	3	6
Drets i discriminacions	1	17	18	38
Matèries de matrícula	1	4	5	11
Obtenció del resguard del títol	0	2	2	4
Places de professorat	0	2	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	0	0	0	0
Processos electorals	0	0	0	0
Relacions interpersonals	0	1	1	2
Salut Pública	0	0	0	0
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	1	1	2
TOTAL	5	42	47	

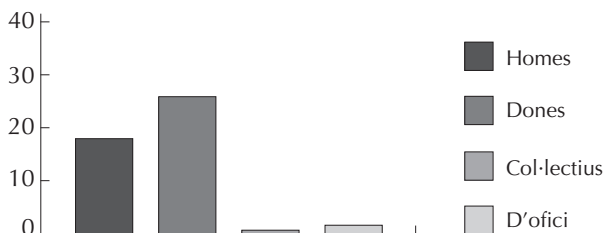
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	4	26	30	64
PAS	0	5	5	11
Professors	1	9	10	21
D'ofici	0	2	2	4
TOTAL	5	42	47	

3. Signants dels greuges per sexes

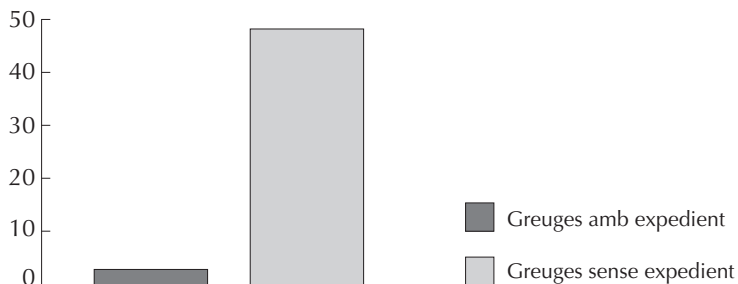
Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	3	15	18	30
Dones	1	25	26	56
Col·lectius	1	0	1	2
D'ofici	0	2	2	4
TOTAL	5	42	47	

Annex 2. Curs 2006-2007

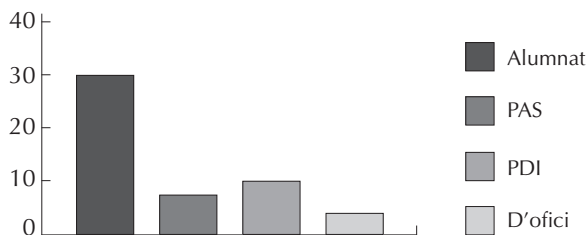
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	0	0	0
Accés a la universitat	0	1	1	2
Altres	0	10	10	19
Avaluació acadèmica	0	8	8	16
Beques	0	4	4	8
Docència	0	2	2	4
Drets i discriminacions	1	11	12	23
Matèries de matrícula	0	4	4	8
Obtenció del resguard del títol	0	0	0	0
PDI	0	0	0	0
Plans d'estudis i convalidacions	0	3	3	6
Processos electorals	0	1	1	2
Relacions interpersonals	0	3	3	6
Salut Pública	2	1	3	6
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	0	0	0
TOTAL	3	48	51	

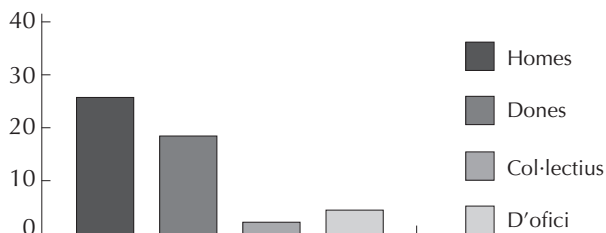
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	0	30	30	59
PAS	0	7	7	14
PDI	2	8	10	19
D'ofici	1	3	4	8
TOTAL	3	48	51	

3. Signants dels greuges per sexes

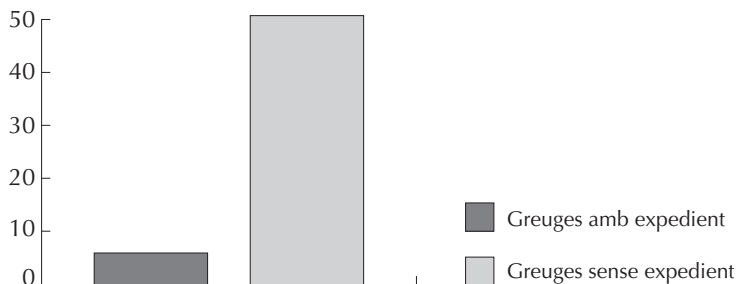
Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	2	24	26	51
Dones	0	19	19	37
Col·lectius	0	2	2	4
D'ofici	1	3	4	8
TOTAL	3	48	51	

Annex 3. Curs 2005-2006

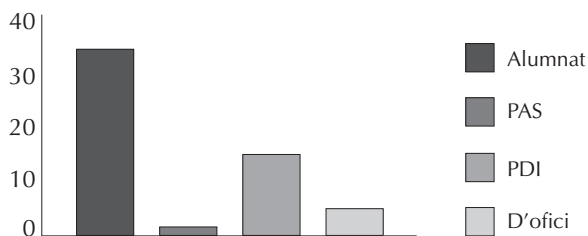
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	0	0	0
Accés a la universitat	0	2	2	4
Altres	1	8	9	17
Avaluació acadèmica	0	6	6	11
Beques	1	1	2	4
Docència	0	3	3	6
Drets i discriminacions	0	9	9	17
Matèries de matrícula	2	7	9	17
Obtenció del resguard del títol	0	1	1	2
Places professorat	0	2	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	2	3	5	9
Processos electorals	0	1	1	2
Relacions interpersonals	0	6	6	11
Salut Pública	0	1	1	2
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	1	1	2
TOTAL	6	51	57	

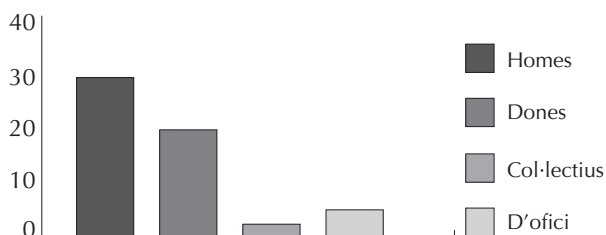
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	5	30	35	61
PAS	0	2	2	4
PDI	1	14	15	26
D'ofici	0	5	5	9
TOTAL	6	51	57	

3. Signants dels greuges per sexes

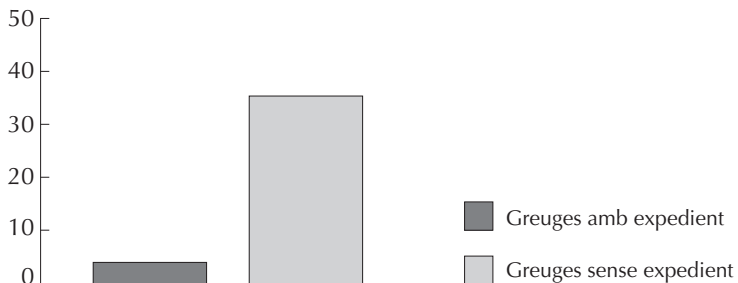
Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	4	26	30	53
Dones	1	19	20	35
Col·lectius	1	1	2	3
D'ofici	0	5	5	9
TOTAL	6	51	57	

Annex 4. Curs 2004-2005

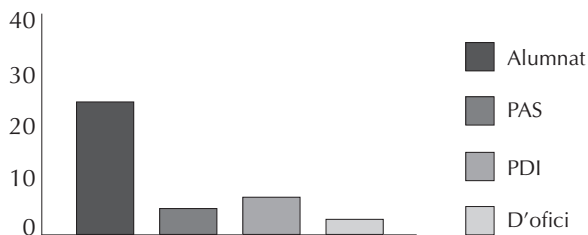
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	1	1	2
Altres	2	8	10	19
Avaluació acadèmica	0	4	4	8
Beques	0	5	5	9
Docència	1	1	2	4
Drets i discriminacions	0	6	6	11
Matèries de matrícula	0	3	3	6
Places professorat	1	1	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	1	7	8	15
Relacions interpersonals	0	2	2	4
Salut Pública	0	1	1	2
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	1	1	2
TOTAL	4	36	40	

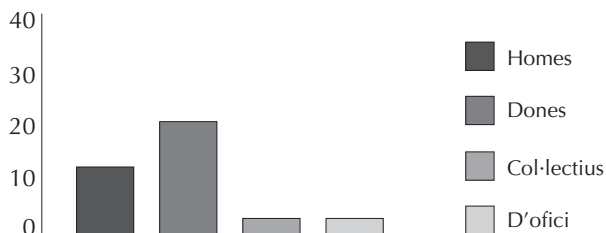
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	2	23	25	63
PAS	0	5	5	12
PDI	1	6	7	18
D'ofici	1	2	3	7
TOTAL	4	36	40	

3. Signants dels greuges per sexes

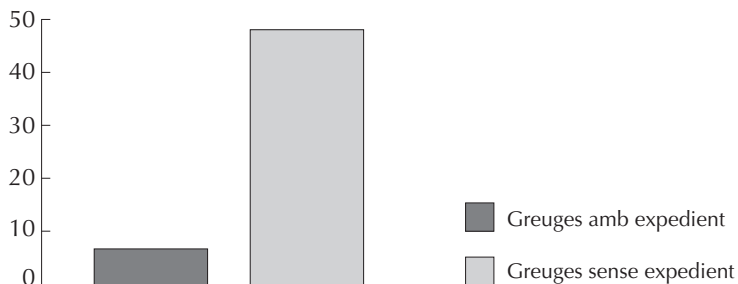
Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	2	11	13	33
Dones	0	21	21	53
Col·lectius	1	2	3	7
D'ofici	1	2	3	7
TOTAL	4	36	40	

Annex 5. Curs 2003-2004

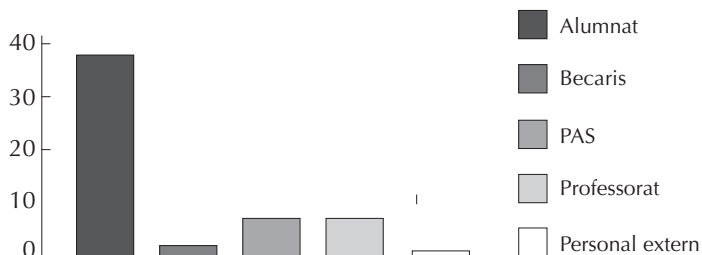
1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a la universitat	0	1	1	2
Altres	3	15	18	34
Avaluació acadèmica	0	4	4	8
Beques	0	2	2	4
Docència	0	2	2	4
Drets i discriminacions	1	3	4	8
Matèries de matrícula	1	7	8	15
Obtenció del resguard del títol	1	1	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	1	7	8	15
Recerca	0	2	2	4
Relacions interpersonals	0	4	4	8
TOTAL	7	48	55	

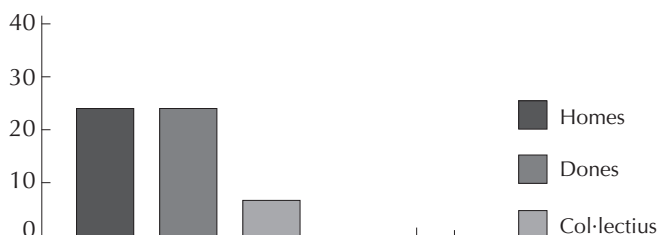
2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	5	33	38	70
Becaris	0	2	2	4
PAS	2	5	7	11
Professorat	0	7	7	13
Personal extern	0	1	1	1
TOTAL	7	48	55	

3. Signants dels greuges per sexes

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	3	21	24	44
Dones	2	22	24	44
Col·lectius	2	5	7	12
TOTAL	7	48	55	

-
-
-
-

|

-
-
-
-

| |

www.urv.es

wap.urv.es

Síndic de Greuges
Francisco Zapater Esteban

Localització:
Universitat Rovira i Virgili
Edifici Rectorat
C. Escorxador s/n
43003 Tarragona

Tel.: 977.55.81.02 / 977.55.84.82
Fax: 977.55.95.11

Correu: sindic@urv.cat
Web: www.urv.cat/universitat/sindic_greuges.html